

Henrik Svane (RV):

Den megen mediedækning af visse problemer i forskellige boområder omkring vold og frygt er med til at skabe et større problem, end der i virkeligheden findes. Nogle steder er der en frygt, som kan være velbegrundet, og den skal vi gøre noget ved. Dér, hvor den ikke er velbegrundet, skal vi naturligtvis også gøre noget ved den.

Det Radikale Venstre vil meget gerne skarpt pointere, at vi tager afstand fra den tone, som er lagt i forespørgslen fra Dansk Folkeparti. Problemet er ganske simpelt kynisk blevet manipuleret i det, man næsten kunne kalde Dansk Folkepartis valgkampagne. Det er kun 2 uger siden, vi havde en diskussion om den stigende islamisering af samfundet. Denne forespørgsel går bevidst på at kæde bandekriminalitet og indvandrere sammen.

Dansk Folkeparti synes at have en kampagne, hvor indvandrere er lig muslimer, muslimer er lig fanatikere og kriminelle. Og dette tilsammen er ved at ødelægge vores samfund. De har haft én løsning på problemet, nemlig at indføre den kollektive straf og smide familier ud i flere generationer.

Alle partier med respekt for sig selv har heldigvis taget afstand fra dette forslag. I Det Radikale Venstre er vi indstillet på at finde andre løsninger, der både kan mindske volden, hvor den måtte være, og øge trygheden, så vi stadig kan glæde os over at bo i et civiliseret og demokratisk retssamfund. Vi vil ikke finde løsningsforslag i middelalderen, men arbejde på at forbedre forholdene i det næste Danmark.

Der er allerede arbejdet en del med disse problemer i denne regerings tid. Politiet har fået tilført øgede ressourcer, bl.a. for at kunne imødegå bandeproblemer. Justitsministeren har talt om politiets mandsopdækning, som i flere af de berørte områder har virket efter hensigten. Men denne indsats er ikke løsningen på problemet, den er nærmere en slags symptombehandling.

Regeringen har gennemført en række forslag, f.eks. hurtigere behandling af voldssager, oprettelse af en centralenhed, der skal bistå politikredsene i deres problemer med bandekriminalitet, og gennemførelse af en permanent ordning for ungdomskontrakter, der koordinerer en konsekvent holdning, ikke kun hos politiet, men også i andre dele af samfundet, f.eks. socialforvaltningen.

Dér, hvor der for alvor skal sættes ind, er i integrationen af de unge mennesker i nærmiljøet, i uddannelsessystemerne og på arbejdsplad-

serne. Det gælder, hvad enten man er andengenerationsindvandrer, eller man er andengenerationsarbejdsløs. Udstødelse af samfundet er under ingen omstændigheder acceptabel i et rigt samfund som vores. Kendetegnet på mange af de personer, der lever i disse miljøer, er, at de helt har opgivet det omliggende samfund og dannet deres eget. Vi skal sørge for, at de ikke kommer så langt.

Der findes mange gode løsninger, som er trængt frem i nærområderne, men som vi alt for lidt har fokuseret på, også i denne debat. Der findes gode, konstruktive forslag, som er bragt i anvendelse mange steder i vores samfund, men de har ikke fundet vej til presseomtale i stort mål.

Den stadige fokusering, som Dansk Folkeparti har på de steder, hvor problemerne ikke er løst, er klart et led i Dansk Folkepartis strategi: Dansk Folkeparti skaber frygt, Dansk Folkeparti nærer frygten, og Dansk Folkeparti bruger frygten.

Jeg tror, det var Poul Dissing, der i en sang for mange år siden sagde: Hvor er det træls, at vi altid rakker ned. Tænk, hvis vi også kunne begynde at rakke op og netop omtale det positive, som er i vores samfund, så det bliver det, der er bæreren af den måde, vi udvikler os mod det næste Danmark: det gode, det sunde, som er i stort flertal i vores samfund!

Keld Albrechtsen (EL):

Vi oplever i denne tid, at tre partier her i Folketinget bygger deres politik på opbygningen af myter. De forsøger på at skabe nogle myter, som de så kan basere en ultrakonservativ politik på. Det har vi også oplevet i dag: myten om, at vold og utryghed skulle være omsiggribende udeomkring i landet.

Vi ved, at sådan er det ikke. Jeg er beboer i et af de områder, der har været inddraget i den her diskussion, for jeg bor tæt ved Gjellerup-parken i den nordlige del af det område i Brand, der har været involveret i byudvalgsarbejdet, og jeg kender derfor også til det miljø med f.eks. mange flygtninge og indvandrere, som er der, og jeg kender også de lokale forhold.

Derfor må jeg sige, at så bliver jeg stødt, når fru Pia Kjærsgaard f.eks. begynder at tale nedsettende om Århus og snakker om, at der også skulle være øget vold i Århus. Hvad er det for noget at komme og sige om min by, Århus? Det ligner ingenting. Og der kan være århusianere,